

af 27. Maj 1908 har der fundet Forhandlinger Sted mellem nævnte Ministerium og Justitsministeriet, og nærværende Lovforslag foreligger til Dels som et Resultat af de førte Forhandlinger. Justitsministeriet har yderligere benyttet Lejligheden til at søge ændret nogle af de processuelle Bestemmelser i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908, der i Retsanvendelsen have vist sig mindre praktiske, og om hvis Ændring der fra Retternes Side er fremsat Ønske, ligesom man har indsat enkelte andre nye Bestemmelser i Lovforslaget.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

ad § 1.

Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 indeholder ikke nogen Regel om, hvilken Overøvrighed det tilkommer og paahviler at afsige Bidragsresolution eller at godkende Overenskomster angaaende Bidragene; derimod er det i Kancelliskr. af 21. September 1822 udtalt, at det i Overensstemmelse med, hvad der maa antages at have været Meningen med Fr. 14. Oktober 1763, er Overøvrigheden paa det Sted, hvor Faderen har Ophold her i Landet, som skal udfærdige Resolutionen. Denne Bestemmelse er vedblivende gældende, dog med den Ændring, at Resolutionen i de i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 15 omhandlede Tilfælde, hvor Faderen ikke har bekendt Opholdssted her i Landet, udfærdiges af Overøvrigheden paa Domsstedet o: Faderens sidste bekendte Værneting her i Landet; Godkendelse af Overenskomster er ifølge Praksis sket efter de samme Grundsætninger. Da nævnte Lovs § 15 nu, jfr. Lovforslagets § 7, foreslaas noget ændret, saaledes at Rets sagen som Hovedregel føres ved Moderens Værneting, og der muligvis herefter vilde kunne opstaa Tvivl om, hvilken Overøvrighed der i saadanne Tilfælde er kompetent til at udfærdige Resolution, maa man anse det for hensigtsmæssigt, at der i Loven optages en udtrykkelig og udtømmende Regel angaaende Overøvrighedernes indbyrdes Kompetence paa dette Punkt. Som det vil ses, stemmer Forslaget for det Tilfælde, at Faderen findes her i Landet, i det væsentlige med den gældende Ret, jfr. den ovennævnte Kanc. Skr. af 21. September 1822.

Saaframt Faderen ikke findes her i Landet, vil det være naturligt at henskyde Afgørelsen til Overøvrigheden paa det Sted, hvor Moderen bor eller opholder sig, fremfor at vælge Overøvrigheden paa det Sted, hvor Faderen har haft sit sidste Værne-

ting her i Landet, idet han ofte ikke har haft nogen virkelig Tilknytning til dette Sted, men kun midlertidigt opholdt sig der i kort Tid, f. Eks. medens han forberedte sin Afrejse til Udlandet, ligesom der ogsaa ofte vil kunne spares megen Tid og Ulejlighed, naar Faderens sidste Værneting ikke behøver at konstateres.

Naar man ved Siden af Faderens Død, Bortrejse fra Landet og Forsvinden særlig fremhæver det Tilfælde, at han sejler med dansk Skib i udenrigs Fart, er Grunden hertil den, at Faderen i dette Tilfælde ikke i egentlig Forstand kan anses for at have „forladt Landet“, jfr. Justitsministeriets Skr. af 30. November 1893 (Min. Tid. A. Nr. 398), medens han dog i heromhandlede Henseende ganske maa ligestilles med den, der har forladt Landet. Hvis Faderen sejler i indenrigs Fart, vil der formentlig ingen Vanskelighed opstaa, idet der i saa Fald altid efter Paragraffens 1ste Pkt. vil kunne findes en kompetent Overøvrighed, og naar han sejler med fremmed Skib i udenrigs Fart, maa han anses for at have forladt Landet.

Det er en Selvfølge, at Paragraffen ikke rokker ved de hidtil gældende Regler om det Grundlag, der udkræves for at udfærdige Resolution (Dom, Forlig, Vedgaaelse af Paterniteten etc.), og at Bestemmelserne ikke alene omfatte den første Fastsættelse af Bidragene (Resolutionens Udfærdigelse), men ogsaa eventuelle senere Ændringer, Fastsættelse af de i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 1, 4de Stk. omhandlede særlige Bidrag etc.

ad § 2.

Som ovenfor berør er der fra kommunal Side ytrét Ønske om en Ændring i de ved Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 fastslaaede Regler om Fattigvæsenets Stilling med Hensyn til Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab, jfr. herved Afgørelserne i Justitsministeriets Skrivelser af 19. Maj, 7. Juni og 27. Oktober 1909 (Min. Tid. A. Nr. 214, 227 og 394).

Forholdet er her det, at de tidligere Love om Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab, nemlig Lovene af 20. April 1888, 12. April 1892 og 3. April 1900, der have tillagt Moderen Ret til at kræve Bidraget forskudsvis udbetalt af det offentlige, indeholde en Bestemmelse om, at Moderens Ret i nævnte Henseende kan gøres gældende af Fattigvæsenet, naar dette har maattet overtage Barnets Forsørgelse; den samme Regel fandtes i det af Regeringen i Rigsdagssamlingen 1906—07